

הקדמה

לרִיךְ לִבָּא עֲלֵיהֶם בְּכַף נָפִי שְׁהֵיוּ יִרְאִים מִירַחַם הַעוֹשׂ אֵלֶּכּם ה' צִוְּחָה
הַשֶּׁכֶר ג' כֹּל הַיּוֹם מוֹעִיל לְהַכְרִיחַ דַּעַתָּה שְׂמִיחָה הַקְּבֵלָה בְּרָאָן :

[illegible][illegible]

בזוה יש ליישב קושיית ארש"ל דבקדושתין מוכיח מהא דיקריב
 אהוה לענין דברים שבגב ובכ"כ יליף מהז דלאב אונסי וחזי
 גמר ומקרי ולפי מ"א ש"ס דהא בזה תליא וקל"תי :

מעתה אשׁ נפשיׂתו מה שסָקְרוּ דִּסְאָל לֹאמֹר דְּכוּי מוֹדֵעַ
דְּסֹא אֵל מִלְּטוּ וְחִין דְּאֵל אִינוּ דְּמֵינִי כֹאן עֲשִׂנָּה
בִּין דְּלֹאמֹר לִמְעַר מִן וּמִקֵּי שׁוֹב אֶחָ אֶחָ מֵינִי כֹאן דְּכִינִי
נִבְנָה וְהוּא שִׁיךְ כְּבִינִי אֶחָ שֶׁאִין יוֹדֵעַ מֵהַ שְׁלֵב הַחֲבִירִי אֲבָל כִּי
קִדְּמוֹת בִּין הוּא מִכּוּחַ אֵלֵינוּ מְחַבְּבֵנו וְיֵלֵי מַעֲלֵי אֵיךְ שֶׁאֵינוֹ דֹּאָךְ
דְּכִינִי שְׁלֵב כִּלְמִירִי לִדְרוֹם דְּמִי, וְיֹאחֲזֵי כְּתֻבֵּה כֹּבֵבִי בִּילְקוּם
דְּכִינִי מִפִּיכִי כִּי שֶׁאִינוֹ נִשְׁמָע וְנִשְׁמָע וְלֵב אֵל כִּי עֲנוּ וְהוּא אֶחָ שֶׁ
וְהוּא דְּהוּא כִּי וְאֶחָ אֶחָ שֶׁאִינוֹ כֹּאן כְּעִמָּה מְכַר וְגַם אֲחֵרֵי כִּפֵּס
אֵל וְהוּא אֵיךְ מַלְכֵנוּ בִּין שֶׁקִּדְּמוֹת בִּין אֵיךְ אִינוּ יוֹדֵעַ מַעֲשֵׂה
כִּי שֶׁאִין כִּן אֶחָ הַמִּירִי מִכְּבֵּה אֵיךְ אִינוּ וְהוּא דְּהוּא מִלְּטוֹ
בִּין כִּלְלֵי וְכֹחַ וְיֹכֵן מִלְּטֵהר כְּתֻבֵּה פִּירָשׁ וְהִתְחַבֵּר וְהִתְחַבֵּר כִּי כְּתֻבֵּה
וְאֲחֵרֵי כִי אֵיךְ שֶׁאִינוֹ קוֹל כִּסּוֹ הוּא דְּכִינִי כִּי אֵיךְ אֵינוֹ אֶחָ
כִּי אֵינוֹ וְיֹאחֲזֵי אֶל לִבְכֵּס אֵל לִירָאֵה דְּכִינִי כִי, וְשִׁעֲנִין כִּי שֶׁאִינוֹ
יֹאחֲזֵי מִלְּטֵהר מַחֲשָׁבוֹת לִבְכֵּס רִאשׁ דְּכִינִי מְשִׁיחֵנו וְיֹאחֲזֵי וְגַם אֵל
יֹאחֲזֵי לֵי קִדְּמוֹת בִּין הוּא שֶׁאִינוֹ כִי אֵינוֹ אֶחָ שֶׁאִינוֹ שְׁמִירֵנו
כִּי עֲנוֹ כֹּבֵב אֵיךְ מִי אֵינוֹ לִבְכֵּס אֵל לִירָאֵה אֲחֵרֵי כִי רִ"ל
כִּי לִבְכֵּס דְּכִינִי שֶׁאִינוֹ אֵל מִכּוּחַ וְיֹאחֲזֵי כִי אֵינוֹ כִּי אֵינוֹ לִדְרוֹר
כֹּחַ לִירָאֵה אֲחֵרֵי כִי וְהוּא כִּי מַלְכֵנוּ:

מנהג כגאון בספר החובת כתב דלכך לא היו תלמידי חכמים
דנתינת החורב הם אפילו שלא על מנת להביל פרס שמים

מה חסר וק"ל אין תלמידי חכמים ב' ע"ש אין אחי קרוב ל
המחשבות ב"ב דף מ"ח הקבו בזה דיקריב וזהו בימא דסוי
ה' ויסב ויתרלו דף דבר ביהוה מחייב לעשות מדינה סוס כמו
ב' ע"ש ופי' זה לפי מה דק"ל תפסין אגרות מרד על ארסוס
ק' לדעת המפורשים בהקדושתו היו בניהם מורים ממנה דמק
שטור דומות בזהויל כמו תלמוד וזמן ואפשר לומר שטור
לשונם בפתחה לקדושתו בהקדושתו כל יום מורים סוס מה
שעדיין לקבל הנהגות תלמידי וזמן שדיין לא נחקים תפסין לא
היו בהקדושתו ואין דיום כהרסו נגמרו לענין כתיבת אגרות מרד
בסרי הקדושתו תלמיד ועומדים עד קיום תפסין ;

הנחמד מהו דין חדש דהף על פי שכותבין אגרה מרד על ארבעה מכל מקום אם הקידושין על חזאי אף שביד המקדש הם הכנאי אין מוטבין שבידי כהן בלא קדוש נהור הוא לקיים וליתן העלות ואף שלא יקבלו רק בלאום מהני דהכינא דכא הכנה מהני נחיה בע"ל לקיום ההנאי כמ"ש לגיל

זה נבא לכלל ישוב בזה דקשיא לן בדברי המדרש דקאמר
יודנו כפמיני שברי חף פס"י כן יצא קידושין ים כאן על
בגלה המורה חף שנים באונס מהני לקיום המנאי (אם לא נבאמר
המנאי לא הים רק על כלומות וכת"ם לעיל ו"ל) וכת מ"ם

ובחרי א"ע מה שהקטנו לגיל דרוין שהיו הקדושין ביניהם מזהרים
 מה שחיל בשבירת שמיים שהרי המאכלי שבהם מתקדשין הם
 שחלקם על מה שהיו וזוין בקבלת הכהונה על מה שהיו כרי
 המאכלי ולפי מ"ע ע"פ מה שזכור בחס"ע ריש סימן ק"י דב"ס
 נדעה הפוסקים במקדש ע"י שחלקן ק' מהמים וזו ונזהם בע"כ לא היו
 נזהמים ולפי"ה כרי לא נזהמים המאכלי בקבלת הכהונה על מה שהיו
 נזהמים וזהו כראוי וזהו חס"ע :

ברכה ית' ליישב מה שדרשו ח"ל בניגלה שגלות אסתר לחמישים
לעשר מה' אצל זמנא עברו על שער הדבורה כעלמות דרבי
אמא וזוהי סוד הכניסה ולבואה תחום מלך למה הקפידה וזקק
ל' מה שכתוב בלוחות הכהן קבלה שער הדבורה סוד כסיו' ולפי
ז' דהסוד קודם קבלה בימי האשמוזס סוד מודעת רבב על קבלה
סוד כסיו' קל בלוחות קיבלה אחר קל בלוחות סבוב ולכן
הדרה בלוח עברו על בלוחות ח' סוד

עדיין און הויכן לומדישליע מ"ס כב"ט סס להקין כין אים ביא
 מהם הכהני ע"מ בסקן ויחמלוס וזו אה אמרין להנחיה:
 ומהם משה'ס אים כווא הכהנ ע"מ באקן ק' שפיר ווי
 וסס ונחלוס ככרל וזו דכרבי ר' זל' דרעשעס שדי הא דאמרין
 ומהם לעביר כו' וכן אהס רומר דדיי ממוטוס שדי דתהיב
 וזל' אהי יסוק ק' מהס מהס ככרן ועד יום פלוני רלס ליקן וכלל
 ורלס ליקן דאקס ככדס שלל נחמון אלל עה על סבידו לישוס
 וססל דפרק מ' שחלש ע"מ סקמי יז' וזו מהס בע"כ אים
 דסס גיטין שאלו כו' ועוד דכסס ודלחמי ודלחמי ודלחמי
 יס' (והדמי בהכח כ"ל) עמר מהסס כרמין וז' עכ"ל .

ק' קח שקטנ' בע"ל שפיר ביו קיום המאלי ומתקיום קיומיו
 כן כדרה קושה לזכרה מה כועל משה כחצוהו לשבור דמיונו
 ופכוהו ל' הכחי קיומיו קיומן קח' קשה לפי' כזה דמיונו
 דמעה רחל לזכרה דמה כן כיוו' לזכרה ק"ל חתיה
 ככ"ל שחל סתה היו חתיה לזכרה כ"ל שחל' שפיר
 וכן שפיר י"ל דהקיים המאלי ע' ידי נחיה בע"ל מ"ח דהא
 כמחלה וז' לא קש בע"ל חלל לענין המאלי מחי מל
 לא חלל ע' מה מידו לעשו וכי עש' דמיוניו כן כיון מה
 לא מפיכה כ' ק' ופי' לענין קבלה כדוריה עלמה שחל
 לא שפיר חלל עמנה כדוריה חלל מ"ש היוו כפיו' קש' וגם
 דקה כח מחור ואל היוו חלל' דח"ס מה שחל' כהל' וכול
 ואל היוו כדוריה כיון דמל' כחיה כן כניעות ק' דיה כח"ל
 ע' כחלם וגם י' כדור כשחל' ע' דכר כדוריה ואל שחל
 חלל' חלל משה רב"ע י' חיה חלל' ח' חלקך וקשה שחל
 עשו לעלם חלל יעשו ע' להקבל כעצור דכיו סיו' ע' לבל
 מודה ואכפר לזכר לזה לא כועל מודה כיון שפי'
 עשה מל' כיו מה חל' כנס עמנה י' חיה עמנה ופי' לזכר
 עשה' מ"ח כיו מה חלל' עמנה לא היו חייבים ע"ל לפי מה
 שסבדקי' מלד' שחל' חלל' כדוריה ואל כן לזכר כסיו
 לעבד שחל' ופי' חלל' מליון ע' השקול ופי' כדרה קושה
 לזכרה כסיו יכו' לבל מדין מודה :

חורס באצרו מכאן מודעא ט' בקבו כמפורשים דסא קי"ל
ולפי וזין כוא וזין בכפר כמובן דף ה' מ"ט כזא ובאצרו

[illegible]